

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Iosephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. ultim. Analecta seu Micæ aliorum ex omni genere Divi Iosephi
miraculorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Saint Joseph Fidele Advocat en la vie & la mort.

Secundò, mercatori quoque cuidam urbis Lugdunensis in Gallia post elemosynam aureorum centum in honorem Divi Josephi promissam & erogatam, amorem conciliavit desideratæ puellæ, quæ ante nec mentionem quidem ejusmodi nuptiarum coram se fieri patiebatur. Ita P. Bollandus cum sociis in actis Sanctorum mensis Martii tom. 3. in Sancto Josepho §. 12. ad finem.

III. In zelotipiâ, quæ conjuges pessimè urit, & conjugem in tortorem vertit, singulare esse D. Josephi Patrocinium experti sunt quam plurimi, hos inter quædam ex illustrissimâ familiâ domina, quæ maritum habebat usque adeo hæc passione laborantem, ut nec patientiâ suâ, nec quibusvis etiam fortioribus fidelitatis suæ argumentis & demonstrationibus ipsum sibi devincire, eâque tam indignâ passione liberare posset, ut domesticâ pace frueretur. Cum ergo eum eo usque abrupisset phrenesis ista, ut toti civitati irrisui esset, nec ullâ ratione ejus animus sanari posset, ad Sanctum tandem Josephum recurrit mulier afflictissima, qui ejus miseratus ita subito mariti mentem immutavit, ut evanescentibus omnibus suspitionibus ab inde in summâ pace, unione, & concordia cum uxore suâ vixerit. Ita Augeri lib. Gallico cui titulus, *L'Épiphanie de S. Joseph.*

IV. Eandem quoque polliceor opem omnibus aliis in simili occasione, si, ut illa, ad purissimum illum Virginis Sponsum devotè recurrant: in hoc enim puncto adhuc præcipuè opitulari posse meruit, propter illam turbationem, & animi angustiam, quam passus est, dum post aliquot menses à desponsatione, videns uxorem suam gravidam, quam non tetigerat, voluit occultè dimittere eam, ut propterea hæc eâ cogitante meruerit à Deo relevari per Angelum sibi apparentem, & dicentem, *Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in eâ natum est de Spiritu sancto est.*

V. Conjugibus quoque sterilibus, & prolem desiderantibus sepiissimè adfuit D. Josephus: in quibus mulieri cui-

dam, quæ post duodecimum annum sterilitatis, Bruxellis ubi habitabat Antuerpiam venit, ubi S. Josephi Sacellum in valle Facontinâ piè visitans, ut sibi proposuerat, cum ex intimo cordis affectu per illius intercessionem prolem à Deo poscit, insolito modo sensit commoveri viscera sua: indeque domum bono animo reversa, ad primum viri sui congressum concepto semine grvida, legitimo tempore enixa est filium, quem rursus Antuerpiam regressa Divo Josepho stitit ut Parrono suo. Ita Bollandus cum sociis suis loco citato ex Omazurino cui aliud simile refert P. Barri lib. cit. cap. 13. ad finem.

VI. Contra morbum Canceri etiam efficaciter invocatur: puella namque pauperula quædam à Medicis judicata incurabilem in Mammillâ alere qui cruciatus ei pariebat intolerabiles, lachrymas cum precibus Sancto Josepho in præfato ejus Sacello Facontino cum fudisset, vovissetque eum quotidiano internæ externæque pietatis cultu recognoscere, si ejus interventu ab istâ infirmitate liberaretur, ex eo momento nullum amplius sensit ibi dolorem, quod ipsa sanctè affirmavit atque etiam testimonium suum 23. Maii anni 1661. iteravit: ita Omazurinus citatus.

VII. Apoplectici quoque eum experiuntur sospitorem. Nam vir quidam illustri omnibus corporis membris apoplecticus, ad Sacellum Facontinum deportatus, eorum expeditum usum in eodem recepit: quod & inspectores testati sunt & ipse, ex hoc quod redditus sanitati se effusè liberalem erga pium istum locum ostenderit, Ita iterum Omazurinus.

VIII. In necessitate constitutis & ad penuriam redactis subvenit: Nam primò, pia quædam Virgo diuturnis forensium tricarum difficultatibus implexa, & litibus præter jus æquumque pressa, post insigne gratitudinis monumentum Sancto Josepho promissum, rationibus prorsus admirandis fuit expedita, & suis adversariis abloluta. Ita idem Omazurinus ibidem.

Secundò, alia quædam persona in virtute satis exercitata, non multis ab

hinc annis cum ratione extremae necessitatis esset valde perplexa, postquam se commendasset omnium auxiliatori Divo Josepho, mane facto evigilans invenit in lecto suo catenam auream quam vendidit, & ex ejus pretio plene subvenit necessitati suae. Ita Author è Societ. Jesu Anonymus lib. Gallico, cui titulus: *Saint Joseph fidele Avocat en la vie & en la mort*, ex Hebdomad. sacrâ S. Joseph. feriâ 5.

XI. Monialium Congregationis Verbi Incarnati Praefecta, gravi oculorum infirmitate annis pluribus affecta, infirmitate ita crescente, ut iisdem obtenebratis, legere nihil jam amplius posset, cum malum incurabile judicarent experti, votum potentiori fecit Medico D. Josepho, se quotidie per anni circulum parvum ipsius recitaturam Officium si sanitati restitueretur, & subito voti compos facta est. Ita P. Barri cit. cap. 12.

XII. Anno 1662. puella quaedam miserabiliter affixa lecto propter colicæ calculique commixtos dolores, rogavit matrem ut in Sacello Divi Josephi Missæ Sacrificium pro se celebrari curaret ad ejusdem Sancti honorem, ipsaque ei assistens eundem Sanctum pro se oraret: Quod dum fit in suavem ægra lapsa soporem placidissime requievit, deinde exspectata maximam arenas vim egressa, nullum prorsus perferens dolorem: & revertenti à Missâ Matri hilariter narrat depulsam suorum causam dolorum, Deo ejusque Sanctissimo in tertis Nutricio, cuius meritis se sanatam læta profitebatur, debitas reddens gratiarum actiones, vegetaque ab inde citra ullum tormenti prateriti vestigium perseverans. Ita Omazurinus citatus.

XIII. Cuidam mulieri filius erat duodecimannorum, qui cum ab annis quatuor factus esset mutus, nec ullum huic malo remedium invenire potuisset apud homines, invenit apud Sanctum pia Mater, vix enim cum invocaverat pro filio, cum solutum est vinculum linguae ejus, & loquebatur rectè magnificans Deum. Ita Augeri citatus.

XIV. Puellula etiam in Civitate Antuerpiensi quæ septem annos nata, nec dum verbum profere potuerat, do-

num loquendi recepit per intercessionem Divi Josephi à parentibus exorari in ejus ibidem Sacello Facontino anno 1653. in Festo ejusdem. Ita Omazurinus.

Anno 1664. in eodem Facontino Sacello clauda ab utero Matris puella, & quæ nonnisi fulcris subalaribus sustentata per sex annos inceserat, similiter & parvulus anno 1666. natus claudus, gradiendi perfectam obtinuerunt facultatem Divi Josephi interventu, fuis inibi ad eum devotis precibus. Ita Omazurinus citatus.

Mercator quidam qui materiam pro vestimentis Ursularum Monasterii Divionensis suppeditabat, cuius Priorissa erat tunc Venerabilis Mater Margareta à Sancto Xaverio honoris Divi Josephi zelantissima, ex longâ molestâque febrî ad mortem vergens, & Extremæ-Uinctionis Sacramento munitus, statim ut in manibus suis accepit Divi Josephi imaginem sibi ex parte istius Venerabilis Matris, in se ipsa pluries expertæ opem Divi Josephi presentatam, camque perdevotè osculatus est, sensit illico se melius habere, & intra paucos dies continuatâ ad Divum Josephum devotione perfectè sanatus est. Ita P. Coret è Societate Jesu Ecclesiastes insignis in suo Tract. Gallico de S. Josepho part. 2. praxi 2.

Similiter Parens unius Monialis ejusdem Monasterii Ursularum Divionensium septuaginta duos annos & amplius natus lecto affixus erat ex febre continuâ, cum iis symptomatibus ex quibus judicabant Medici fuisse toxico infectum. Cumque nihil proficerent omnia quæ potuerunt excogitari remedia, eadem Venerabilis Mater Margareta à Sancto Xaverio novemdialem pro eo instituit cum suis Monialibus ad Sanctum Josephum devotionem, missâ similiter ad egrum ejusdem Sancti Imagine, qui statim convaluit, publicans ubique se favore Divi Josephi vivere. Idem P. Coret ibidem.

Sed quid opus est tam multis? quid tam variis in diversos homines collatis beneficiis ad probandam incomparabilem Patrocini Divi Josephi universalitatem

Magnalium
D.
Josephi
S.V.

versalitem' in unicâ Sanctâ ac Seraphicâ Matre Theresiâ nostrâ omnium penè quæ desiderari possent, in quovis genere habemus exempla: Hæc enim in lib. vitæ suæ cap. 6. refert se miraculosè sanatam à vehementissimis & periculosissimis morbis quibus annis tribus cum dimidio divexata, atque à Medicis desperata jacuerat: erant hi non tantum gravissimi, sed etiam plurimi, ut potè quorum novem aut decem per se singuli sufficerent ad inferendam ei mortem, à quibus tamen Mediatore Patre suo amantissimo Divo Josepho perfectissimè fuit liberata. Vide adhuc eandem S. Theresiam ibidem cap. 32.

XIX. Eadem Seraphica Mater ibidem cap. 23. Cùm semel, inquit, in magnâ eîdem necessitate constituta, nescirem quæ prorsus quid deberem agere, vel undenam operariis mercedem persolvere, Sanctus Iosephus verus Pater ac Dominus meus mihi apparuit, bonoque animo esse iussit, spondens pecuniam nequaquam mihi defuturam, ac proindè cum operariis meis incunctanter de stipendio diurno convenirem: quod & feci, ne obolum quidem in promptu habens: Porrò Dominus meus iis mihi modis de omni pecuniâ necessariâ providit, ut quicumque intelligerent non possent non summo pere obstupescere.

XX X. Reverendus P. Franciscus Ribera è Societate Iesu Doctor Theologus lib. 3. vitæ ejusdem Sanctæ ac Seraphicæ Matris cap. 9. scribit ipsam interventu Divi Iosephi ab icu rotæ cuiusdam in terram violentissimè prostratam non sine miraculo illæsam evasisse.

XX I. Idem Author cap. 14. testatur mirabili quâdam ratione eandem Sanctam Matrem ipso Divi Iosephi Festo Burgensem Conventum obtinuisse tamen diu frustra eâ in re esset allaboratum, & perexigua spes affulgeret illius obtinendi: Verbo una ipsamet Sancta Mater lib. vitæ suæ cap. 6. *Non memini, inquit, me rem ullam usque modo eum rogasse, quam non adimpleverit: Mirumq; est quam magnas gratias per hunc Sanctum à Deo acceperim, & è quantis tum corporis, tum animæ pe-*

riculis erepta sim.

His mihi videtur addendum quod XX II. sequitur recentis datæ. Obsessâ fuit derepente anno 1683. quò hoc Opus finio Mensis Julii die 13. ab exercitu Turcico formidabili militum totius Imperii Ottomanici selectorum Vienna Austria & Imperii Capitalis, Residencia Cæsaris, oppugnata fuit vi & arte maximâ septimanis novem totis, & pari modo, idest cautè & fortiter propugnata, doli doli, vis vi repulsâ ab Excellentissimo & Generosissimo Comite de Starembergh ejusdem Gubernio & Defensionis tunc à Cæsare submisso. In hac occasione, INNOCENTIVS ODESCALCVS PONTIFEX, LEOPOLDI AVGVSTI FORTVNE PERICLITANTI QVA VOTIS, QVA OPIBVS, VT OPORTVNE, ITA PIE AFFVIT. Pontificem exhortantem reveritus IOANNES TERTIVS SOBLESQVVS REX POLONVS TVRCICI FASTVS VICTOR INVICTVS LACERATI IMPERII RESTITVTOR AVGVSTVS cum Celsissimis Principibus Baviaræ & Saxoniar Electoribus tulit Cæsari suppetias. Sed quid hæ Copiæ ad Turcicas? erant Turcæ ad Imperiales & Auxiliares in numero facile tres contra unum: Liberata tamen est Vienna 12. Septembris sequente ab hæc tam impari manu, cæsis sine numero Turcis, reliquis in turpem fugam omni apparatu Victoribus relicto fuis, victoriâ tali quâ nulla similis. Quis dubitavit hanc victoriâ fuisse plusquam humanam? nullus quod sciam: à Domino ergò, qui potest salvare & salvat quando vult in paucis ut in multis, factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. Psal. 117. vers. 23. Sed ad cûsus interventionem, aut à quo placatus Deus? Scio Orbem Christianum ad ipsum in hac tam urgente anxietate recurrissè, & supplices ei manus tetendissè, sed est ne propterea ad meliores mores conversus? notum est eidem Orbi, cui loquor. Quid ergò movit Deum qui non placatur motu labiorû, sed mutatione cordium, ut hanc nobis victoriâ tam mirandam concederet? Dicat unus quisque quod voluerit, existimo ego hanc nobis à Deo datam

IVVANTE IMPERII TVTELARI NO-
VO CASTÆ DEI PARENTIS VIRO.
Quid ni ? an Religiosus sim & non
existimem Divum Josephum afflictio-
nem Devotissimi Imperatoris nostri
Leopoldi respexisse, quem nuper, hoc
est anno 1675. de nutu Sanctissimi
Domini nostri D. Clementis Papæ X.
Imperii singularem Patronum ad-
legerat & Protectorem, cum tanto
zelo ut alios etiam Germaniæ Prin-
cipes ad idem impensissimè exhor-
tatus sit, & inter alios Serenissimum
Electorem Coloniensem, Episcopum
& Principem nostrum Leodiensem ad
suas partes pertraxerit juxta dicta supe-
rius Part. 1. Tract. 1. Pro lud. 2. pag. 4.
Quis enim non credat in hâc primâ,
quæ à tradito per Cæsarem in ejus
Chontelam Imperio se obtulit ejus-
dem Imperii angustia, in qua de sum-
mâ rerum agebatur, eum oculos suæ
pietatis coniecisse in hos suos novos
Clientes, eum pro hâc causâ commu-
ni enixè rogantes ? aut Deum, quo ins-
pirante illum Patronum elegerant,
respexisse faciem Divi Josephi, & hoc
orante, illo operante, victoriâ tam ad-
mirabili Imperium jugo adedò horri-
bili liberatum ? non dubito ego, faciant
alii ut voluerint.

XXII. Nec mihi videtur fuisse necessarium
ut Deus aliquo visibili ostento indica-
ret particulariter hanc victoriâ ei
tanquam interventori adscribendam,
cum res esset tam clara, attentis iis que
jam jam diximus de ejus in patronum
electione, quemadmodum nec fuit ne-
cessarium, attentâ virium utriusque
partis inæqualitate etiam hîc expositâ,
simile ostentum, ut Deus se illius ma-
nifestaret speciali modo Authorem.
Quare nunc justissimè symbolo Otto-
manico, quod est Luna Bicornis, cum
hac superba nimis Ægigraphæ, crescet
Donec rotum impleat Orbem; appende-
re possumus ad majorem Dei & D. Jo-
sephi, illius ut victoriæ tantæ Autho-
ris, hujus ut interventoris gloriam,
hæc duo Chronographica anni ejus-
dem victoriæ.

V A H Q V A S S A T A E S T L V N A N O N
V E N I E T A D P L E N I L V N I V M,
A V T H O R E D E O, I N T E R V E N I E N T E
P R E C I B V S I O S E P H O I M P E R I I
T V T E L A R I N O V O.

Huic materiæ de Divi Josephi mira-
culis immensæ finem imponat R. P. XXIV.
Antonius à Matre Dei nostrorum Ex-
calceatorum Provinciæ Belgicæ Pro-
vincialis Tract. Gallico cui titulus:
Thresor inestimable, &c. part. 1. cap. II.
ubi hæc ille: Licet nonnisi unam co-
rum partem describere vellem quæ o-
culis ipse meis hausi mirabilium ad
Divi Josephi invocationem patro-
torum, vel illorum quæ ex ore eorum
mer ipsorum, qui beneficiis ejus mi-
rificis recreati sunt, audivi, eorum al-
terum mihi sufficeret ad ingentis com-
pilationem voluminis. Quare illud so-
lùm dicam generatim novisse me plu-
rimos morbis, qui ab ipsis Medicis
censebantur incurabiles, affectos, in
quibus majorem suæ substantiæ par-
tem inutiliter consumpserant, qui il-
lis relictis, voto Divo Josepho facto, vel
aliquâ particulari devotione in ejus
honorem susceptâ, statim sanitati re-
stituti sunt: vidisse me plures mutos
qui loquelam receperant: alios Epi-
lepticos, alios dementatos (quo tamen
in genere rarissima inveniuntur mira-
cula) alios malis afflictos aliis, quibus
nullum supererat remedium huma-
num, qui statim ut vel ipsi, vel si non
poterant ipsi; eorum parentes aut pro-
pinqui, vel toto se Divo Josepho ob-
strinxerunt, vel aliquam in ejus hono-
rem exercuerunt devotionem, fuerunt
perfectæ redditi sanitati: sed super
omnia vidi miraculum miraculorum,
id est vitam per eundem Sacti interces-
sionem mortuis redditam oblato in u-
nâ Ecclesiâ ejus nomini dicatâ ad ip-
sius honorem Missæ Sacrificio. Hacten-
us P. Antonius à Matre Dei.

Itaque concludendum quod quem-
admodum arbor uberrimis magnisq; o-
nusta fructibus ramos curvat & dejicit,
quasi illos offerens carpandos iis qui
volent: ita Sactissimus noster Josephus,
qui ex nominis sui etimologiâ, ut dixi-
mus, est *filius accrescens*, hoc est juxta
phrasim Hebraeam *Arbor*, omnibus
offert colligendos suorum fructus me-
ritorum.

Quare quod Plinius secundus de XXV.
Imperatore Traiano, hoc ego jure lon-
gè meliori de Sanctissimo hoc Viro di-
xerim, *Qui ita magnus est ut ad ejus
facti.*

Magnalia
D.
Josephi
S.V.
L.V.

fastigium nihil addi possit, hic adhuc uno modo crescere potest, quomodo? si se submittat, id est si non sit auferus, sed se affabilem reddat, tractabilem, facilem beneficium. Ita ô Sanctissime Christi Pater, Virginis Immaculatæ Sponse castissime, tu ita magnus es, ut ad tuam gloriam nihil addi possit: verum tamen ecce adhuc uno modo crescere potes, & cresces, si te ad miseras nostras, ad preces nostras, ad vota nostra submittas, & porro plusquam ullus cœlitum submittis, ut præter iam allata probant infinita alia beneficia in omni genere.

XXVII. Atque in his finem dicendi faciens ad te me converto ô Joseph! Fili Davidis Regis nobilissime, Virginis intactæ Sponse purissime, Pater Jesu verissime, omnium in vitâ & in morte,

eorum maximè qui te colunt, Patrone potentissime: dixi de te & de summis magnalibus tuis huc usque ut potui, hucque ab aliis dicta congesti, sit benignitatis tuæ consuetæ suscipere hoc officium servitutis meæ.

Quod si (verbis utor Sancti Gregorii Nyseni vitam Sancti Ephrem Syri concludentis,) *Tuâ dignitate ô Vir clarissime: multo inferiores sunt nostræ laudationes, te quoque (licet forte audacius hoc dictum videatur) in causâ fuisse dicimus, qui vivens & defunctus, modestiâ, humilitatisq; studio te collaudare cupientes impedit: verum quodcumque illud sit, quantum vulerint vires, pietatis & amoris Officio satisfacimus, teque tam hoc ipsum, quam tui amantissimos, non modo non aversum, verum certò speramus & confidimus admissurum. Amen.*

FINIS.

Gggg

INDEX